

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 30 Οκτωβρίου 2017 — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. κατά Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Υπόθεση C-617/17)

(2018/C 104/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Καθού και αναιρεσίβλητος: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Παρισταμένων των: Edward Detka, Mirosław Krzyszczak, Zakład Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Tomasz Woźniak, Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Bielinach, Lech Marchlewski, Ommer Polska sp. z o.o. w Krapkowicach, Zakład Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, Glimat Marcinek i S-ka sp. jawna w Gliwicach, HTS Polska sp. z o.o., Jastrzębskie Zakłady Remontowe Dźwigi sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer — Polska sp. z o.o. w Nowinach, Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski sp. jawna w Puszczyczkowie, Bożeny Kubalańcy, Zbigniew Arczykowski, Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług Unipasz sp. z o.o. w Radzikowicach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak Bogdan Pietrzak sp. jawna w Katowicach, Ewelina Baranowska, Przemysław Nikiel, Marcin Nikiel, Janusz Walocha και Marek Grzegolec

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εφαρμογή της αρχής *ne bis in idem* δεν προϋποθέτει μόνο την ταυτότητα του παραβάτη και των πραγματικών περιστατικών αλλά και του προστατευομένου εννόμου αγαθού;
- 2) Πρέπει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι κανόνες του δικαίου της Ένωσης περί ανταγωνισμού και οι εθνικοί κανόνες περί ανταγωνισμού, οι οποίοι εφαρμόζονται παράλληλα από την αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους, προστατεύουν το ίδιο έννομο αγαθό;

⁽¹⁾ ΕΕ 2003, L 1, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 8 Νοεμβρίου 2017 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów κατά Orange Polska S.A. w Warszawie

(Υπόθεση C-628/17)

(2018/C 104/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων/καθού η προσφυγή: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Αναιρεσίβλητη/προσφεύγουσα: Orange Polska S.A. w Warszawie

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Έχει το άρθρο 8, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, και το άρθρο 2, στοιχείο ι', της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1), την έννοια ότι η εφαρμογή από επιχείρηση συστήματος για τη σύναψη εξ αποστάσεως συμβάσεων για την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, σύμφωνα με το οποίο ο καταναλωτής πρέπει να λάβει την τελική απόφαση συναλλαγής παρουσία του υπαλλήλου της εταιρίας ταχυμεταφορών, ο οποίος του παραδίδει το πρότυπο συμβάσεως [γενικοί όροι συναλλαγών], πρέπει να θεωρείται ως επιθετική εμπορική πρακτική με κατάχρηση επιρροής
- α) πάντοτε, όταν ο καταναλωτής κατά την επίσκεψη του υπαλλήλου της εταιρίας ταχυμεταφορών δεν μπορεί να λάβει ανεμπόδιστα γνώση του περιεχομένου του προτύπου συμβάσεως·
- β) μόνον όταν ο καταναλωτής δεν έχει λάβει εκ των προτέρων και ατομικά (π.χ. στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του, στη διεύθυνση κατοικίας του) το σύνολο των προτύπων συμβάσεων, ακόμη και αν είχε τη δυνατότητα να λάβει ο ίδιος γνώση του περιεχομένου τους από την ιστοσελίδα της επιχείρησης πριν από την επίσκεψη του υπαλλήλου της εταιρίας ταχυμεταφορών·
- γ) μόνον όταν από συμπληρωματικές διαπιστώσεις συνάγεται ότι ακολουθούνται από την λόγω επιχείρηση ή κατ' εντολήν της αθέμιτες πρακτικές με σκοπό τον περιορισμό της ελευθερίας επιλογής ως προς τη λήψη «αποφάσεως συναλλαγής» εκ μέρους του καταναλωτή;

(1) ΕΕ L 149, σ. 22.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Πολωνία) στις 9 Νοεμβρίου 2017 για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie κατά Jackowi Michalskiemu

(Υπόθεση C-632/17)

(2018/C 104/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie

Καθού: Jacek Michalski

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (1), ιδίως δε τα άρθρα 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, καθώς και οι διατάξεις της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ (2) του Συμβουλίου, ιδίως δε τα άρθρα 17, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 1, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκ μέρους Τράπεζας (δανειστή) προβολή αξιώσεως κατά του καταναλωτή (δανειολήπτη) απορρέουσας από απόσπασμα τραπεζικού βιβλιαρίου το οποίο υπογράφηκε από πρόσωπα εξουσιοδοτημένα να παρέχουν διευκρινίσεις όσον αφορά περιουσιακά δικαιώματα και περιουσιακές υποχρεώσεις της Τράπεζας και φέρει σφραγίδα της Τράπεζας, καθώς και από απόδειξη της επιδόσεως γραπτού αιτήματος πληρωμής στον οφειλέτη στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής που προβλέπουν τα άρθρα 485 § 3 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Kodeks postępowania cywilnego);

(1) ΕΕ L 95, σ. 29 [...].

(2) ΕΕ L 133, σ. 66.